

Leo Trotskij

För nya kommunistpartier och en ny international

27 juli 1933

Fram till nu har vi fungerat som en fraktion av den Tredje internationalen. När vi blev uteslutna, såg vi oss som en fraktion, och vårt mål var att reformera den Kommunistiska internationalen. Det var ett helt ofrånkomligt stadium. Även om den del av oss, för en tid sedan, var övertygade att Komintern var dömd till ett slutligt nederlag, skulle det ha varit omöjligt för oss att proklamera oss själva som en ny International. Det var nödvändigt att visa vad vi gick för, vad våra idéer var värda, träna våra kadrer. Det kunde vi bara göra som en fraktion. Det var ett ofrånkomligt stadium.

Vi måste avsluta detta, internationellt såväl som nationellt. Vi föreställde oss en tänkbar utveckling där de historiska händelser som i förväg förklarats av oss, tillsammans med vår kritik, skulle skapa en radikal förändring i Kominterns politik. Dessa stora händelser har inträffat. Vi hade fallet Kina, men på den tiden var Oppositionens kritik fortfarande en oskriven bok, och arbetarna i väst hörde väldigt lite av den. Vi hade fallet Tyskland. Vi följde händelserna steg för steg, och vi förutsåg dem mer eller mindre exakt. Detta var den klassiska situationen för reformering, om den var möjlig.

Den 5 april [1933], efter resolutionen från Kominterns exekutivkommitté, skulle vi ha proklamerat: Den Kommunistiska internationalen är död! Vi förlorade flera månader som, trots allt, hade betydelse. Varför denna försening? För det första på grund av att vår deklaration om behovet ett nytt parti skapade oenighet inom vår egen grupp. Problemet var att få till stånd en avgörande vändning utan att splittra oss. Det första steget var proklamera ett nytt tyskt parti. Sedan var det också nödvändigt att se hur den tyska katastrofen skulle påverka Kominterns andra sektioner.

Vår avvaktande hållning förklaras av vikten av försiktighet i en sådan vändning. Påverkan från den tyska katastrofen, måste av nödvändighet orsaka en förändring i Komintern, antingen i riktning mot reform eller ökad splittring. Komintern kan inte fortsätta att vara vad den var vid randen till den tyska katastrofen. Den väg som Komintern nu valt är definitiv. Det går inte att hoppas på mirakel. Den är dömd till nederlag. Idén om reformering måste överges, nationellt och internationellt, för Komintern i dess helhet, eftersom den inte är något annat än en skrupellös byråkratisk kast som kommit att bli arbetarklassens värsta fiende. Det är absolut nödvändigt att befria det proletära avantgardet från den stalinistiska byråkratins diktatur.

Vad är kärnan i den här vändningen? Vi upphör att vara en fraktion; vi är inte längre Vänsteroppositionen; vi blir embryon till nya partier. Vår aktivitet begränsas inte längre av fraktions-tanken. Det borde ge oss oskattbara fördelar. De stalinistiska organisationerna försvagas mer och mer. Arbetarklassen kastar Komintern ur sin famn. Vi vore dömda att misslyckas om vi fortfor att vara bundna till Komintern. En del organisationer, en del grupper, opponerar sig mot oss bara för att vi är för reformering. Självklart är många av dem förvirrade, men det finns också sunda element bland dem som inte väljer vår väg. Vi måste befria oss från den stalinistiska byråkratins formella förmyndarskap över oss.

Är det frågan om att proklamera skilsmässan nu? Det går inte att göra det nu. Vi har inte tillräcklig styrka. En strömning åt vänster pågår nu inom Socialistpartierna. Vi borde orientera oss mot dessa strömningar. Den Kommunistiska internationalen skapades av gårdagens centristiska element som blev revolutionära. Den allmänna situationen var mycket gynnsammare 1918. Utvecklingen gick snabbare. Nu står vi ansikte mot ansikte med

arbetarrörelsens största nederlag. Även om utvecklingen går långsammare nu, går socialdemokratin mot bankrutt samtidigt som Komintern går mot bankrutt – och allt detta på grund av den katastrofala bankrutten för det kapitalistiska samhället.

Vi är embryon i bildandet av revolutionära organisationer. Såsom, t ex, konferensen i Bryssel som SAP ordnade, och liknande grupperingar i andra länder. Vi bör svara ja på deras inviter. Om vi säger: det är nödvändigt att vara en fraktion inom Komintern, då kommer en enad front att ta ställning mot oss i en fråga utan betydelse. Vi måste agera annorlunda. Vi måste gå dit och säga: ”Ni förebrår oss för att vara reformister. Nu är vi i ett nytt historiskt skede där den reformistiska politiken är uttömd. Låt oss inte diskutera åsikter från det förgångna. Den skillnaden existerar inte längre.”

Översättning: *Per-Erik Gustafsson*

Först publicerad i *Fjärde Internationalen* 4/88